

... in de pen met Rogi@nne ...

... column met 'n verrassende kijk op het leven ...

De week voor Pinksteren.
Ik had echt een
"wet van Murphy " week!

**... dagen zonder internet,
GSM en TV ...**

Te lang om allemaal op te noemen.

Ik zat zonder internet, gsm en tv. sinds de dinsdag voor het pinksterweekend.

Ik de volgende woensdag naar Proximus en parkeerde mijn bakske in de ondergrondse parking onder 't Zand.

Een beetje verdwaasd zag ik toen dat ik mijn portefeuille niet bij mij had. Ik moest dus wel eerst boven gaan betalen om zo mijn ticket te krijgen om uit die ondergrondse parking te geraken. Een heel eenvoudige logica. Tot je er voor staat!

... en ik kreeg nog een knuffel toe ...

Allez, ikke hup naar boven, (roltrap werkte niet naar boven, wél naar beneden) en naar buiten. In het prille lentezonnetje stapte ik dwars door Brugge naar goede vrienden van mij, winkel DE TOEKAN, waar ik regelmatig al mijn zakgeld opdoe, en daar vroeg ik heel nederig 10 euro. Ik voelde mij een beetje een illegaal.

Ik kreeg ze direct, moest die tien euro zelfs niet terug brengen, dit "om mijn kniegewrichten te sparen" lachten zijn ogen. Zij zouden die wel eens met de fiets komen halen op mijn bootje, en ik kreeg nog een knuffel toe.

Ik hup terug naar 't zand, mijn ticket in de automaat, die gaf niet terug op tien euro (!) mooi aan het loket gevraagd, die vriendelijke meneer, "dàt kan toch niet", kwam steunend van achter zijn kogelvrij glas om mij te helpen.

Ja, voor een bedrag lager dan vijf euro moet je een briefje van vijf euro insteken, weet ik intussen ook, en hij wisselde mijn briefje van tien.

Ook dat briefje van vijf lukte mij niet, maar ik weet het, ik heb iets met automaten.

Hij terug van achter dat dikke glas, probeerde dat briefje van vijf, wel tien keer, en toen kwam mijn parkeerkaartje er toch mooi uitgedelen.

Hij sakkerde dat zij al zolang gevraagd hadden om bankkaartautomaten, en ik zei dat die ook nog niet alle gehakketak zouden oplossen.

Ik bedankte nog heel vriendelijk, lachte "tot straks," liep naar de roltrap, die werkte niet naar beneden, wél naar

boven. **Murphyyyyyyyyy!!!!**

De heerlijke geur van koffie sloeg in mijn neus maar daar nam ik toch echt de tijd niet voor. Ikke hup de trappen af, nog een beetje rondgesprongen om mijn Fiatje te vinden, (had vergeten dat kindertekeningetje dat de plaats aan geeft in te studeren, was achteraf gezien een groen klavertje) ik bedacht dat die tekeningetjes een beetje werken zoals die kleurrijke paaltjes op het strand, met een treintje of een bootje of een huisje of een banaan of een aapje.

Ik liep als kind iedere zomer wel vijftig keer verloren aan het strand. Toen waren die paaltjes er nog niet, al zou dat

toch niets veranderd hebben aan mijn drang om telkens een beetje los te breken. Nog een beetje verder om een emmertje water, nog een beetje verder om papieren bloemen te bewonderen. Eén rood gestreepte parasol verder om schelpjes en tourellekes te tellen.

Wat ik echt nooit kon was die mooie bloemen maken in crêpepapier. Mét die tourellekes kon je die papieren bloemen 'kopen' maar ik vond nooit tourellekes, kon dus ook nooit van die crêpepapieren bloemen kopen ...

Met een beetje gierende banden reed ik de parking uit.

Ja, het gaat naar boven, dus moet je wel een beetje gas bijgeven.

... mooier van op mijn terrasje

Zo, terug naar mijn bootje, portefeuille halen, (ik moest toch nog altijd naar Proximus he) voor de opengedraaide Krakelebrug efkes wachten om de boten door te laten, al zie ik heel graag voorbijvarende boten passeren, toen kwam mij dat echt niet goed uit.

Dat vind ik precies mooier van op mijn terrasje.

Ik terug naar die straat van Proximus. Ik dacht nog, nu wil ik echt niet meer onder 't Zand gaan staan. Geef mij maar een plekje in de buitenlucht. En ik bestelde (!) een parking in de buitenlucht.

Geloof het of niet, de laatste parkeerplaats voor de Proximuszaak was ... leeg. Ik bedankte nog vlug, niet Murphy maar Antoontje, en vloog de winkel binnen.

In 't lang en in 't breed. Ik had een nieuw banknummer voor de domiciliëring doorgegeven via home-banking op 3.3.10.

Was blijkbaar via onze gesofisticeerde trillingen en verbindingen niet tot in het hoofdbureau geraakt. Vandaar geen internet en geen gsm.

... vijf nà 12 ...

Dat dammeke heel vriendelijk, als je nog voor twaalf uur betaalt, kan dat morgen nog in orde komen...

Ik vloog die twintig meter naar mijn Fiatje, gierde de hoek om, nog twee straten door en ik was aan mijn bank, vijf nà twaalf. Die waren open tot 12.30 uur.

... kwart nà 12 ...

Daar terug een heel leuke bediende, maar tegen de klok kon zij niet werken en het was intussen kwart na twaalf.

Zij belde nog naar Proximus om hen op hun fout te wijzen, wilde een kopie van mijn betaling doorfaxen, maar dat kon niet. Eerst moesten zij mijn geld zien op hun rekening. Dat zou dus, met het pinksterweekend ertussen, nog vijf dagen duren.

... zoals in de Middeleeuwen ...

Toen dacht ik basta, dan leef ik maar zoals in

de middeleeuwen: geen telefoon, geen internet, en mijn tv wilde ook niets meer ontvangen en uitzenden...Ok, ik geef mij over! En ik liet het los.

“Moet ik je thuisbrengen?”

Tegen vijf uur moest ik in Oostende zijn. Rustig de bochtjes nemen en niet meer dan 120, vooral aan Jabbeke. In Oostende stond ik stil om een auto door te laten, toen daar een oud meneerke op zijn fiets door de putten in het wegdek probeerde te laveren, de diepste put niet meer kon ontwijken en pardoes tegen mijn bumper reed. Ik stak eens mijn hoofd door het opengedraaide raam. Hij, bevend, “er is niets aan hoor, er is niets aan”. Ik vroeg, “ben jij ok? Moet ik je thuisbrengen?” “Nee neen, 't zal gaan!”

En hij fietste vlug weg met een slag in zijn wiel. Ik heb echt nog niet gekeken of er iets aan mijn bumper is. En als er iets aan is? Wat dan nog? De Italianen staan te springen om nieuwe bumpers te maken, of zijn het de Belgen?

Toen reed ik blij terug naar Brugge via de snelweg. Ergens ter hoogte van Jabbeke, was er ineens een oorverdovend lawaai, niet uit mijn radio, want ik rij altijd zonder.

Automatisch vertraagde ik, nog een beetje trager, nog een beetje, want ik wist echt niet wat er gebeurde. Heel traagjes de afrit van Loppem genomen, en daar de parking vol putten en bulten opgereden.

Allez, er kwam geen rook uit mijn auto. Dat was al iets, eigenlijk heel veel. Ik schopte eens tegen de uitlaat, en die zat ook nog behoorlijk vast.

Ik kon dus met een gerust hart en heel veel kabaal dwars door Brugge naar huis rijden.

Hij kroop daar over de grond ...

Aan mijn benzinestation stopte ik om te tanken en dronk nog een koffietje (precies dat wat ik 's morgens geroken had) en ik deed gans mijn verhaal van Murphy. Een manneke in een overall en een blikje in zijn handen, zei, “ik zal eens zien, het is net mijn merk, ik ben mechanicien bij Fiat”. Hij kroop daar over de grond tot onder mijn uitlaat (van de Fiat) en zei, kom morgen maar, ik kan dat wél fixen voor

het Pinksterweekend.

... als een spiksplinternieuwe pinksterbruid ...

De donderdag van diezelfde week was ik om tien uur present in de garage. Maar hun agenda zat eivol, en zij vroegen mij of ik om drie uur kon terugkeren. Geen probleem! Ik terug in my car, met een beetje gierende banden de bochten genomen en extra gas gegeven waar ik dat leuk vond, want ik zal nu toch wél een tijdje moeten wachten om terug zoveel lawaai te kunnen maken?

Om drie uur met een boekje zitten wachten in de garage, er stond koffie maar die rook niet zo goed als die van de woensdag, en na een uurtje reed ik als een spiksplinternieuwe pinksterbruid naar 'huis'. En toen ik voor de rode lichten van de gedraaide Krakelebrug wachtte, belde mijn gsm. En in de mooie bruine salon op mijn boot werkte mijn internet.

... mo Murphy, manneke ...

Alle commotie was dus maar een proefje geweest om te weten hoever Murphy mij kon drijven? Mo Murphy, manneke, mij krijg je niet klein!

Met al deze poespas kan ik je maar één raad geven, laat altijd een beetje geld in je auto zitten ...

Rogianne Gaytant

Woonschip JANA
Kolenkaai ligplaats 12
8000 BRUGGE

telefoon: 0498 92 30 75

mail: info@galeriekunstophetwater.be

website: www.galeriekunstophetwater.be